

Bilaga till pressmeddelande

VÅRA KOMMENTARER TILL UPPGIFTER I "Millennium, Stieg och jag"

STIEGS IDEAL OCH VÅRT AGERANDE

Förord, sid 9: "... nedslående att se hur det växte fram en hel "Stieg Larsson-industri" som gav en rakt motsatt bild av hur han egentligen var som person..."

Sid 45: "... inte ens ett kommatecken skulle lämnas ut till "Stieg-industrin..."

Det har getts ut tre böcker skrivna av Stieg i Millenniumserien och det har producerats tre prisbelönta svenska filmer på dessa. Det har även påbörjats en amerikansk filminspelning. Allt detta är i enlighet med Stiegs önskan och de avtal som han skrev med förlaget. Stieg skrev böckerna i kommersiellt syfte.

Jag kan inte upptäcka någon "Stieg Larsson-industri" utöver Millennium-romanerna och filmerna. Menar Eva Gabrielsson att för många människor har köpt och läst böckerna och sett filmerna? Eller menar hon alla de andra böcker som har följt i kölvattnet på Stiegs framgång? Där har hon själv medverkat till två böcker.

Utöver detta kritiserar även att Stiegs artiklar mot rasism blivit en källa till profit. Eva Gabrielsson vill ju själv att de artiklar som Stieg skrev för tidningen Internationalen ska ges ut. Tidningen Expo ska ge ut en bok med Stiegs artiklar från tidningen. Menar Eva Gabrielsson att det är fel att dessa artiklar når en större läsekrets? Beträffande Expos bok så stannar eventuella vinster hos Expo, vilket jag vet är i enlighet med Stiegs önskan.

Det är oklart varför Eva inte vill att hans artiklar om rasism, som de som publicerats i Searchlight, ska få en större spridning. Beträffande hans ungdomsnoveller finns det ett visst intresse för utgivning, men jag och min far har inte godkänt något sådant, förutom en novell som har publicerats i spanska El Pais. Ersättningen för denna novell erhöll Expo.

Sid 49: "... Stiegs mardröm blev verklighet..."

Att Sverigedemokraterna skulle komma in i Sveriges riksdag var en mardröm för Stieg. Trots det har Eva kritiserat oss för att vi har lämnat pengar till Expo, som i åratal har granskat Sverigedemokraterna. Stieg ville inte att Millenniums pengar skulle gå till välgörenhet, sa hon till Expressen i oktober 2010.

Sid 83: "... efter hans död profiterar du Joakim på Stiegs verk..."

"... moralen bakom uttalandena ger intryck av att vara en krämares och korrumperad revisors..."

Eva citerar ett brev från sin gode vän Svante Brandén som han försökte få publicerat i en tidning. Inget kunde vara mer felaktigt, pengarna används för ändamål i Stiegs anda och inte för att berika oss privat.

EVA GABRIELSSON OCH FAMILJEN LARSSON

Sid 24: "Stieg och jag hade inte varit på Joakims bröllop"

Jag och min hustru hade inget bröllop, utan vi registrerade oss bara. Min frus bröder var för övrigt inte heller där och inte heller några vänner eller bekanta. Bara våra föräldrar och två systrar till min fru var där som vittnen. Stieg retade mig ibland för att jag hade gift mig. Man kan aldrig äga en annan människa och han skulle aldrig gifta sig, menade han. Jag sa att det handlade om vad som händer om någon dör.

Sid 25: "Under 30 års tid var Joakim hemma hos oss endast två gånger..."

Detta är osant. Jag besökte Stieg ett antal gånger, och jag har till och med sovit över i Stiegs och Evas lägenhet på Reimersholme några gånger. Andra gånger träffades vi på stan, om så bara för en kopp kaffe. Annars pratade vi på telefon. Vi hade en helt normal syskonrelation. Min son och hans flickvän har sovit över hos Stieg och Eva. Stieg mejlade mig i oktober -04 och ville att jag och min fru skulle komma ned till julen. Vi åkte visserligen ned men det var för Stiegs begravning i december.

Sid 80: "Stiegs bror Joakim påstår att det är hans dotter Therese, som Stieg ska ha varit i kontakt med via e-post"

När Stieg skulle beskriva Lisbeth Salander för mig 2002 sa han att hon var som min dotter, sårbar på utsidan men med ett jävlar anamma på insidan. Han hade en livlig mejlkorrespondens med henne från det hon var ca 14-15 år. För henne var Stieg en vuxen person som hon kunde prata om sånt som hon inte ville prata med sina föräldrar om. I vissa avseenden finns det likheter som kroppsvikt, klädsel och intresset för kickboxning, men i alla intervjuer har jag sagt att Pippi Långstrump som vuxen är en förebild till Lisbeth Salander.

Sid 112 "Det första brevet var märkt "Testamente". Där bad han sina föräldrar att ge mig alla hans personliga saker, texter, och allt som hade med politik att göra."

Vi har aldrig fått se det "testamente" som Eva talar om. I bouppteckningen står "jag känner inte till något testamente eller annan handling som skall ingå häri, undertecknat på heder och samvete, Eva Gabrielsson."

När TV-programmet Uppdrag Granskning visade upp handlingen kallades det testamente. Vi skrev till Evas ombud och bad att få en kopia på handlingen men fick till svar att Eva inte hade för avsikt att ge oss det. Att Eva inte har velat visa hela texten kan hänga samman med att hon hela tiden har försökt att förminska mina föräldrars betydelse för Stieg.

När hon citerar ur detta papper är bl a följande rader från 1977 utelämnade: "Till min käre bror Joakim och mina kära föräldrar Erland och Vivianne, allt övrigt som ni vill behålla som minne av mig. Jag kan inte annat än säga att jag verkligen älskade er och hoppas ni får ett långt och lyckligt liv." I dokumentet skrev Stieg också att de pengar som han hade vid sin död skulle tillfalla KAF (Kommunistiska Arbetareförbundet) "hur

mycket eller litet det än rör sig om". Men denna del av Stiegs vilja hade vi alltså ingen vetskap om vilket ledde till att pengarna oavkortat gick till Eva.

Sid 127: "De tar allt. De tar också halva lägenheten. Och ger Joakims barn 100 000 var av Norstedts förskott."

En grovt felaktig beskrivning eftersom Eva Gabrielsson fick alla medel som var tillgängliga när Stieg dog. Vi har aldrig haft för avsikt att "ta" halva lägenheten. Upplägget av arvsskiftet gjordes på inrådan av Fonus som gjorde bouppteckningen. Mina barn skänkte sedan sitt arv till Eva.

Sid 127: "Jag kastas mellan vrede, indignation, förtvivlan och panik"

Eva blev upprörd och arg för att bouppteckningen blev färdig, fast också hon har skrivit under den. Detta sköttes av den person som hon själv hade utsett för att göra bouppteckningen. Hennes reaktion är för mig obegriplig. Allt som fanns i rena pengar, fonder, möbler, kapitalvaror och lägenhet skulle hon ju få i gåva så fort bouppteckningen var klar.

Eva hade någon månad tidigare förklarat att hon inte ville prata med oss. Jag hade skickat ett mejl som förklarade vad som skulle hända och att vi måste acceptera arvet och sedan föra över pengar och värdesaker till Eva.

Sid 129: "Från Föreningssparbanken i Umeå, där Larssons bor, fick jag i dag resterna av Stiegs HSB-bosparande: 1 290 kr 63 öre, sedan de använt resten. Som ett håån. Så tarvligt."

Vi skrev till bankerna att de skulle föra över pengar till Eva. Jag hade informerat Evas ombud Per-Erik Nilsson om att vi skulle göra detta och även skickat ett mejl till Eva. Vi har inte tagit ett öre själva, utan såg till att de medel som fanns inne i sin helhet överfördes till Eva.

På Föreningssparbankens konto fanns bara den summa som nämns i Evas bok. En annan bank ringde och sa att saldot där var noll, kontot var redan tömt. Men jag tänkte att det ju ändå var Eva som skulle få pengarna och om hon hade tagit ut dem i förtid spelade det ingen roll.

På Handelsbanken tog det längre tid. Stieg hade ett lån där och en försäkring som skulle täcka lånet vid eventuellt dödsfall. Eva hade sagt att hon hade ordnat med låneförsäkringen, men banken konstaterade att lånet stod kvar och försäkringen hade inte tagits i anspråk. Jag ordnade då den saken och efter några veckor var lånet på lägenheten reglerat mot försäkringen. Jag skrev därefter en begäran om att överföra fonderna till Eva men jag bad banken att ta hand om det praktiska då Eva inte talade med mig och inte svarade när jag ringde henne. Efter ett tag återkom banken och sa att hon inte heller svarade när de ringde, och detsamma gällde när de sökte kontakt per brev. När vi träffade Eva i augusti 2005 sa jag åt henne att banken ville överföra fonderna till henne. "Jaså, är det därför de ringer och skriver brev, jag har inte ens öppnat breven", blev hennes kommentar.

Sid 130: "Efter samtal med tidigare vänner och kollegor i bokbranschen valde Stieg nämligen att inte ha Norstedts som agent för filmrättigheterna."

Eva skriver att Stieg hade valt att inte ha Norstedts som agent till filmrättigheterna. Det är fel. Stieg ville att Norstedts skulle sköta förhandlingarna om filmrättigheter men hade ett krav, nämligen att Strix/Robert Aschberg skulle få vara med och bjuda. Dock skulle Norstedts avgöra vilket bolag som var bäst lämpat att göra den bästa möjliga filmen.

Eva skriver också att det var viktigt att hon skulle få den intellektuella äganderätten till hela hans verk och då särskilt hans artiklar för Expo, för Searchlight och hans böcker om extremhögern. Till påsken 2006 hade jag kommit överens med Evas ombud Per-Erik Nilsson om att Expo skulle ha hand om den förvaltningen. Expo skulle då kunna ge Eva uppdrag att sköta detta, och Per-Erik tyckte att det var en bra och generös lösning som han skulle prata med henne om. Dagen efter ringde han och meddelade att Eva nu skulle byta ombud och att han skulle slänga förslaget i papperskorgen. Han avslutade samtalet: "liksom Pontius Pilatus tvär jag mina händer för det Eva nu tänker göra".

Sid 137: "... han föreslog att jag tänker över detta med manus 4. Jag exploderade: Aldrig de får manus 4..."

Några dagar efter ett möte med Eva och hennes syster Britt träffade vi en advokat och överlämnade handlingarna till honom för att titta på det och ta kontakt med Evas ombud. Eva hade begärt bodelning, och vårt ombud började arbeta med bodelningen och arvskiftet. Eva hade framfört en önskan om att den fjärde boken skulle ingå i vårt avtal. Därför skrevs det in att manuset skulle lämnas in till förlaget och att Eva skulle erhålla lägenheten och övriga tillgångar. Pengarna och fonderna hade hon visserligen redan erhållit men nu skulle handlingarna upprättas.

Men när Eva fick handlingarna backade hon. Hon kunde inte acceptera att lämna in manuset till Stiegs förlag. Jag skrev då till Evas ombud att hon kunde ta bort den passusen ur avtalet. Om Eva då hade skrivit under skulle hon ha fått lägenheten redan under 2005 och dessutom skulle hon slippa lämna ifrån sig manuset till fjärde boken. Hon strök dock inte denna rad utan talade i stället om utpressning.

Hon skriver vidare att hon träffade filmbolaget Yellowbird . Vi framförde till Yellowbird att vi inte hade något emot att hon blev involverad i filmarbetet. Eva kom inte till premiären av "Män som hatar kvinnor". Till Aftonbladet hade hon sagt att hon inte ens var bjuden. Jag visste att hon hade fått en inbjudan och sa det till Aftonbladet. Tidningen kontrollerade hennes uppgift och konstaterade att hon var bjuden och tryckte det i tidningen. Till en fransk journalist sade Eva för övrigt att hon hade blivit bjuden mot sin vilja.

Sid 142: "Nya krav från familjen Larssons advokat..." "... klagan över att inte ha blivit inbjudna på minnesaftonen..." "... nämner mitt tal, som misstolkats som ett tal över Stieg Larssons författarskap..."

Eva skriver att vårt ombud anspelar på Evas tal under minnesaftonen på Stiegs dödsdag. Men vi visste inte ens att Eva hållit tal, än mindre vad det handlade om.

Sid 144: "Jag väntar på att förlora lägenheten när som helst, och har packat mina saker i flyttkartonger..."

Sid 148: "Nästan tre år efter Stiegs död, sände Larssons plötsligt in de papper som gjorde att jag fick mitt hem tillbaka."

Eva skriver att hon hölls i ovisshet om lägenheten. Men vi har från första början sagt att hon skulle få den. Däremot har hon dragit ut på processen. Om hon gjort som vi ville, tagit bort raden om den fjärde boken och skrivit under, skulle hon ha ägt hela lägenheten redan hösten 2005.

Sid 151: "... inget inflytande på hur Stiegs politiska texter eller Millennium användes..."

Eva skriver att hon inte skulle få ett ord att säga till om beträffande Stiegs politiska texter. Det är fel, hon skulle få en plats (av tre) i styrelsen i bolaget som förvaltar Stiegs texter och skulle få lika mycket som övriga i styrelsen att säga till om.

Sid 156: "Man kan tillägga att de svenska arvslagarna inte tvingar någon att ärva, och inte förbjuder någon att ge bort arv."

Eva skriver att de svenska arvslagarna inte tvingar en till att ärva. Jag skrev och frågade den person som Eva hade utsett att göra bouppteckningen hur vi skulle bära oss åt för att Eva skulle ärva. Men det gick inte. Eva skriver vidare att det inte är förbjudet att skänka bort sitt arv eller en del av arvet. Det var just vad vi gjorde. Eva hävdar att lagen också tillåter att man låter den moraliska rätten till ett verk övergå till någon annan. Det var just vad som *inte* gick. Och mig veterligen går det inte i något land .

Efter att Stieg hade dött gick pappa och några ytterligare personer hem till Eva. Där och då tog Eva fram pärmen med manuset till fjärde boken och pratade om vem som skulle kunna skriva den färdigt. Pappa bläddrade förstrött i pärmen och lämnade sen ifrån sig den. I ett mejl till mig några veckor innan Stieg dog skrev han att 4:e boken var nästan färdig. Eva har sagt att det finns ett påbörjat manus, att jämföra med Stiegs egna ord – "nästan färdigt".

Dagen efter gick pappa tillsammans med Evas syster Britt och lämnade Stiegs dator till Expo. I augusti 2005 fick vi av Evas ombud ett handskrivet förslag till uppgörelse mellan oss. Där ingick att Eva skulle få möjlighet att färdigställa bok nr 4. Med att färdigställa boken menade Eva att hon skulle hitta en lämplig författare som kunde skriva den färdig, för hon insåg att hon inte skulle kunna göra det själv. Hon föreslog vidare att vi skulle dela på royaltyn från boken, men vi avböjde då Stiegs uttryckliga önskan var att intäkterna från denna bok skulle gå till att trygga Expos existens. Då försvann det utskrivna manuset och det visade sig sedan att datorn var försvunnen från Expo.

Vi tyckte att situationen med Eva var olycklig och vi trodde att mycket berodde på missförstånd pga. bristande kommunikation. All kommunikation sköttes av ombud, då Eva vägrade att tala med oss. Jag skrev ett flertal mejl till Evas ombud för att hon skulle ringa mig. Vi hade läst i media Evas olika önskemål och klagomål så jag mejlade olika förslag på lösningar. Våren 2007 hade jag ett förslag som gick ut på att Eva kunde

färdigställa den fjärde boken men under eget namn och med tillägget "efter en idé av Stieg Larsson". Till slut ringde Eva och förklarade kort att all vidare kommunikation skulle skötas av ombud och att hon inte var intresserad av mitt förslag om fjärde boken.

Sid 144: "Joakim Larsson ringde till Britt och sa bland annat att om jag ger ut manus 4 så vill Norstedts inte ge ut deckare 2 och 3."

Detta är en fullständig lögn, jag har aldrig sagt detta till Britt. Vidare skriver Eva att hon väntar på att bli jagad från sin lägenhet. Men vi har ju hela tiden sagt att Eva ska få lägenheten. Men hon måste då skriva på överlåtelsehandlingarna för lägenheten och det vägrar hon, hon tänker inte skriva på ett enda papper som kommer från oss.

Sid 150: "Det är därför jag begärt att få förvalta Stiegs litterära verk..." "...Familjen Larsson har fått välja hur stor andel av royaltyn jag skulle få för detta arbete, medan de fortsatt skulle njuta gott av merparten av intäkterna."

Vi erbjöd Eva 20 miljoner kr samt en plats i det bolag som förvaltar Stiegs rättigheter. Vi ville verkligen få med Eva i förvaltningen och de 20 miljonerna skulle hon få oavsett om hon ville delta i förvaltningen eller inte. Vi fick hela tiden negativa eller uteblivna svar.

Vi har fått ett flertal brev från Evas ombud där Eva kräver att på egen hand få sköta förvaltningen men vi har varit tveksamma av flera skäl. Det främsta skälet är att hon redan på ett tidigt stadium bröt kontakten med oss. Vi fick därför aldrig klart för oss vad hon ville göra med förvaltningen, samtidigt som det kom en mängd osanningar om oss från hennes håll.

Stieg hade skrivit några fackböcker tillsammans med andra författare, och vi ville inte att medförfattarna skulle tvingas att samarbeta mot sin vilja med Eva kring en eventuell uppdatering av dessa böcker. En annan orsak är att Stieg ville att intäkterna från fjärde boken skulle gå till Expo medan Eva ju ville att vi skulle dela på pengarna. Vi tackade därför nej. I Expressen var hennes kommentar till detta:

"– Jag antar att Stieg skulle vilja att jag skriver klart den fjärde delen, men jag har ingen lust. Varför ska jag försörja ett förlag och ge släkten mer pengar? säger Eva Gabrielsson."

Här säger hon alltså att hon inte vill att vi ska få mera pengar, trots att vi redan har tackat nej till dem! Ett av många uttalanden som framställer oss som giriga. Vi har upprepade gånger noterat i media att hon beklagar sig för att hon inte fått några pengar efter Stiegs böcker bara för att några dagar senare få ett brev från hennes ombud där det framförs att Eva inte vill ha pengar från oss i gåva, i stället vill hon få dessa pengar genom att sköta förvaltningen.

Journalister frågar ibland hur det går i de olika rättegångsförhandlingarna och blir förvånade över att några sådana aldrig har förekommit. Men, brukar de svara, jag har ju läst om det. Då får du prata med dem som har skrivit det, brukar jag svara. I media brukar det stå arvstvist eller familjebråk men det stämmer inte. Det finns ingen arvstvist och ingenting är oklart juridiskt. Och bråk – ja ett sådant kräver två parter.

SÅDAN VAR STIEG LARSSON

Sid 15: "... var alltför unga för att kunna ta hand om honom..."

Mamma och pappa flyttade till Stockholm med Stieg. De bodde inackorderade i ett enda rum i en lägenhet och det var ingen bra situation. Mormor och morfar ställde då upp och lovade att ta hand om Stieg till situationen hade blivit bättre. Att barn under en tid bodde hos mor- eller farföräldrar var inte ovanligt på den tiden beroende på bostadsbristen. Pappa åkte tåg upp till Skellefteå med Stieg, det var bara för en kortare period som Stieg skulle bo hos mormor och morfar. Strax därpå flyttade mormor och morfar till mormors hemby med Stieg.

Sid 17: "Han kände dem knappt"

Eva beskriver en familj där sonen Stieg knappt skulle ha känt sina föräldrar och sin bror. Vi besökte Stieg, mormor och morfar ofta på semestrar, helger och ibland veckoslut, och de besökte oss också. Under den här perioden pratade mina föräldrar alltid om när vi skulle hälsa på. Jag uppfattade att Stieg var en mycket viktig person för mina föräldrar, han var ständigt närvarande även om han kroppsligen bodde hos mormor och morfar.

När morfar dog flyttade både Stieg och mormor till oss. Efter några månader flyttade mormor till Skellefteåhamn. Och att Stieg besökte mormor det är riktigt, men han besökte aldrig mormor ensam. Familjen hälsade på hos mormor och ibland kom hon och bodde hos oss.

Sid 18: "komiskt att se hur andra upprepar anekdoter om Stieg som om de var där när det hände..."

Men det är just vad Eva Gabrielsson gör i sin bok. Hon berättar historier där hon bevisligen inte varit med, exempelvis om Stiegs uppväxt.

Sid 18: "Stieg återvände bara en enda gång till sitt barndomshem..."

Stieg var där ofta efter att han flyttade till Umeå. Vi tillbringade flera somrar där, hyrde ett hus i närheten, hjälpte slakten med att bärga hö osv. Möjligen var det första gången som han besökte platsen sedan han hade flyttat till Stockholm.

Sid 21 ... "Stieg och jag växte upp utan mödrar..."

Eva Gabrielsson insinuerar att Stieg växte upp utan kontakt med sin mor. Det är ett infernaliskt sätt att påstå han inte brydde sig om sin mor och hon inte om honom. Båda mina föräldrar älskade Stieg djupt och det var ömsesidigt.

Sid 23: Sedan vi flyttat till Stockholm 1977 åkte Stieg och jag inte många gånger de 100 milen norrut till Umeå"

Stieg kom varje år för att hälsa på innan pappa skjutsade upp honom till sommarhuset där han kunde sitta ifred och skriva. Han skrev bland annat på Millennium där.

Sid 73: "När Stieg var tonåring i Umeå slogs han ofta, både i skolan och på fritiden..."

Detta är fullständigt fel. Stieg var ingen slagskämpe. Att han skulle ha kastat sig över sin angripare i bakhåll är befängt.

Ovanstående citat (i fetstil) är hämtade ur Eva Gabrielssons bok "Millennium, Stieg och jag". För fakta och skildringar i kommentarerna svarar Joakim och Erland Larsson.